

دیدگاه مشترکی با آن ندارند، به ویژه در جنوب جهانی. در نتیجه، ایالات متحده و متحدان و شرکای ما فرصتی دارند تا محیط خارجی چین و روسیه را به گونه‌ای شکل دهند که حتی در ضمن رقابت با آن‌ها بر رفتار آن‌ها تأثیر بگذارند و [مهارشان کنند].» سند NSS 2022 در جای دیگری چنین می‌گوید: «برای همکاری بین‌المللی در عصر رقابت، ما رویکردی دوگانه را دنبال خواهیم کرد. در یک مسیر، ما با هر کشوری از جمله رقبای ژئوپولیتیکی خود، که مایل به همکاری سازنده با ما برای رسیدگی به چالش‌های مشترک باشند، همکاری خواهیم کرد. ما به طور کامل با نهادهای بین‌المللی تعامل خواهیم کرد و برای تقویت آن تلاش خواهیم کرد. از سوی دیگر، ما همکاری خود را با دموکراسی‌ها و سایر کشورهای هم‌فکر خود تعمیق خواهیم کرد. از کواد ایندو پاسیفیک (استرالیا، هند، ژاپن و ایالات متحده) تا شورای تجارت و فناوری ایالات متحده و اتحادیه اروپا، از AUKUS (استرالیا، بریتانیا و ایالات متحده آمریکا) تا U2-U2 (هند، اسرائیل، امارات متحده عربی و ایالات متحده آمریکا) [کواد آسیای غربی].»

۶. تأکید متناقض بر رفع نگرانی سایر متحدان از نبود جنگ سرد جدید: سند NSS 2022 چند فراز پارادوکسیکال دارد که این مورد، یکی از آن‌هاست. اخبار و شواهد نشان می‌دهد که برخی از متحدان آمریکا نظیر اتحادیه اروپا و هند از اینکه بخواهند وسط دعوی چین - روسیه و آمریکا قرار بگیرند نگران و ناراضی هستند؛ برای مثال، می‌توان به سخنرانی مهم جوزپ بورد در میان سفرای این اتحادیه در اکتبر سال جاری اشاره کرد که در آن به رقابت چین و آمریکا به عنوان چالشی برای اروپا اشاره کرده و ضمن استفاده از عبارت «رقابت عمیق»^{۱۸} برای رابطه این دو، از اوج‌گیری بحران تنگه تایوان به واسطه سفر پلوسی به تایپه ابراز گل‌مندی می‌کند: «[رقابت عمیق میان چین و آمریکا] کلاً تعجب‌آور نبود، اما بله، تشدید تنش در تایوان در دستور کار نبود. این از طریق سفر فردی یک شخصیت [نانسی پلوسی] آغاز شد که تنگه تایوان را در لبه نمی‌گویم جنگ - کانون تمرین‌های جنگی بسیاری قرار داد.»^{۱۹} در این بخش از سند NSS 2022 ناظر به این نگرانی چنین می‌خوانیم: «برخی از نقاط جهان از رقابت بین ایالات متحده و بزرگ‌ترین حکومت‌های خودکامه جهان [چین و روسیه] ناراحت هستند. ما این نگرانی‌ها را درک می‌کنیم. ما می‌خواهیم از جهانی که در آن رقابت به تشکیل بلوک‌های سخت و سخت [متضاد] منجر می‌شود، اجتناب کنیم. ما به دنبال درگیری یا جنگ سرد جدید نیستیم.» اما واقعیت امر این است که تأکید این سند بر پایان دوران پسا جنگ سرد و «دوگانه‌سازی اتوکراسی دموکراسی» بر ضد این ادعا شهادت می‌دهد و همان‌طور که در مقدمه گفتیم افرادی چون فرگوسن هم به این تناقض توجه کرده‌اند.

۷. تأکید بر سوءاستفاده اتوکراسی از منابع خود به عنوان سلاح و لزوم تحول در بازار انرژی: سند NSS 2022 در چند مورد نگرانی دارد که یکی از آن‌ها مسئله تسلط احتمالی چین بر حوزه زیرساختی فناوری اطلاعات از طریق شرکت‌هایی چون HUAWEI و قدرت روسیه در حوزه بازار انرژی و استفاده از اهرم نفت و گاز به مثابه یک سلاح است: «دولت‌های خودکامه اغلب از نظم اقتصادی جهانی [...] سوءاستفاده می‌کنند. آن‌ها می‌توانند خودسرانه با جلوگیری از جابه‌جایی کالاهای کلیدی، هزینه‌ها را افزایش دهند. آن‌ها از دسترسی به بازارهای خود و کنترل زیرساخت‌های دیجیتال جهانی به منظور اجبار دیگران استفاده می‌کنند. آن‌ها ثروت خود را، که اغلب درآمدهای حاصل از اعمال فساد خارجی است، در اقتصادهای بزرگ از طریق شرکت‌های پوششی پول‌شویی و پنهان می‌کنند. [...] ما نوعی بحران جهانی انرژی را تجربه کرده‌ایم که ناشی از تسلیح‌سازی روسیه از منابع نفت و گاز تحت کنترل